

နတ်သမီး

မရုဏဘိသိက်

အခန်း (၁)

"ဝါး တကယ့်အလန်းလေးပဲ၊ အနီးကပ်မြင်ရရင် ပိုတောင် လှဦးမယ်
"

တစ်ဖက်အိမ်သို့ပြောင်းလာကြသော လူသစ်တွေထဲမှာ လိပ်ပြာမ
လေးနှစ်ယောက်ကို မှန်ဘီ လူးဖြင့်ဆွဲကြည့်ရင်း မြတ်သော သဘောအ
ကျကြီး ကျနေ၏။

"နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ လှကြတာပဲ"

အိမ်ထဲမှာ နေရင်း အပျင်းပြေစေမယ့် ပသာဒလေးတွေမို့ မနက်ဖြန်
ပေါင်း များ စွာအတွက် ကျေနပ်မိသည် ။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ချက်ချင်းပင်သွား၍ မိတ်ဆက်ပြီး စကားရောဖောရော
နေလိုက်ချင်တာ။ အခြေ အနေမပေးရင် တစ်ခါတည်း မိတ်ပျက်သွားမ
ည်စိုး၍ သာ ဆန္ဒကို ချိုးနှိမ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

"မြတ်သော ငါမိုက်ဆာပြီကွ အဲဒီအခန်းထဲဝင်ပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ
မင်းအမေစာအုပ်တွေကို ဖွမနေနဲ့ ဦးနော်"

ဧည့်ခန်းထဲမှ အဘိုး၏ အသံပေးမှုကြောင့် တစ်ဖက်ခြံကို
မှန်ဘီးလူးဖြင့်ချောင်းနေသော မြတ်သော ဖီးလ်ပျက်သွားကာ ကျွတ်ခနဲ
စုတ်သပ်လိုက်သည် ။

"ကျွတ် စောစောက စားမလား ထမင်းပွဲပြင်ပေးမယ်ဆိုတော့ မစားသေးဘူးတဲ့ ၊ အခု သူများ အလုပ်လုပ်နေတော့မှ ထမင်းစားမယ်တဲ့ တော်တော်ခွကျတဲ့ အဘိုးပဲကွာ"

အဘိုးကို မကျေမနပ် တွတ်ပွတွတ်ပွပြောပြီး လက်ထဲမှ မှန်ဘီလူးကို စားပွဲပေါ် ခပ်ဆောင့် ဆောင့်တင်လိုက်သည်။ ။

ဒီလိုပါပဲ အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် အဘိုးနှင့် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် အရွယ် မြတ်သောလို လူငယ်လေးနှင့် ဘယ်မှာ လာ စိတ်သဘောထား တိုက်ဆိုင်မှာ တဲ့ လဲ။

သက်မကို လူကြီးဆန်ဆန် ဟင်းခနဲချပြီး ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ပေစောင်းပေစောင်း ထွက် လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

စိတ်ထဲမှာ အဘိုးကို အရမ်းကြီး မကျေနပ်လို့ တော့ မဟုတ်။ ကောင်မလေးတွေကို ကြည့်ရတာ အရှိန်ပျက်သွား၍ သာ စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်သွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ သားအချစ် မြေးအနှစ် ဆိုသည့်အတိုင်း အဘိုးအတွက်ဆိုလျှင် မြတ်သောဟာ တစ်ဦးတည်းသော မြေးဖြစ်သလို အလေး ထားချစ်ခင်ရသော အတွယ်တာဆုံးသူဟု ပြောလျှင် မမှား။

အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် ကိုးဆယ်နားနီးငြိမ့် အဘိုး၏ စိတ်ခံစားမှုတွေသည် အတည်တကျ မရှိတော့။ အရပ်စကားပြောရမည်ဆိုလျှင် သူငယ်ပြန်နေသော အရွယ်ဟု ပင် ပြောရမည်။

တကယ်လည်း အဘိုး သူငယ်ပြန်ပါသည်။ ။

သူ မထင်လျှင် မထင်သလို လူငယ်တစ်ယောက်လို ပေါက်ပန်းလေး ဆယ်တွေပြောပြီး တစ်ခါ တစ်ရံ မြတ်သောကို သူငယ်ချင်းပေါင်းပေါင်း တတ်သည်။ ။

မာမိအား အမေတစ်ယောက်ကို သားတစ်ယောက်က ကျီကြသလို ကျတတ်သည်။ ။ မာမိကလည်း ဖခင်တစ်ယောက်မို့ အဘိုးအပေါ်မှာ အလွန်စိတ်ရှည်သည်။ ။ တစ်စက်ကလေးမှ စိတ်ပျက်ငြိုငြင်ခြင်းမရှိ။

တစ်ခါတစ်ရံ မြတ်သောနှင့်အဘိုး စိတ်ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ကြလျှင်တောင် မာမိဟာ အဘိုးဘက်ကနေ ရပ်တည်ပေးပြီး မြတ်သောကို နားလည် သဘောပေါက်အောင် ပြောသည်။ ။

မာမိသည် ရှေ့နေပီပီ စကားပြောရာမှာ အင်မတန် ပါးနပ်လိမ္မာသောသူ ဖြစ်သည်။ ။

မာမိလိုက်သော အမှုသည် မှန်သမျှသည် အမှုနိုင်ကြသည် က များသည်။ ။ အမှုကို ကိုင်တွယ် သုံးသပ်ရာတွင် စနစ်ကျသည်။ ။ တိကျမှန်ကန်သည်။ ။ တရားမျှတမှုရှိသည်။ ။ ဘက်မလိုက်။

အမှုသည် တွေအပေါ် မေတ္တာတရား အပြည့်အဝထားပြီး စာနာ နားလည်ပေးသည်။ ။ မတရား စွပ်စွဲ အရေးယူခံရသည် ဖြစ်စေ၊ မလွဲသာ မရှောင်သာ မှားခဲ့၍ ဥပဒေ၏ အပြစ်ကို ခံယူရသည် ဖြစ်စေ မည်သည့် တရားခံကိုမဆို အမှုလိုက်ခ မတော်မတရား မတောင်းခံတတ်။

"မြတ်သော ထမင်းပွဲ ပြင်ပြီးပြီလား"

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဂျီတွန်သံကြောင့် အတွေးတို့ ကို ခဏဖြတ်တောက်ကာ

"ဟုတ် ပြင်နေပြီ အဘိုးရေ"

နားသိပ်မကောင်းသော အဘိုးကြားစေရန် အသံကို အနည်းငယ်မြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။ ။

ကြက်စွပ်ပြုအိုးကိုနွေးရန် ဂတ်စ်မီးဖိုခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။

အဘိုးသည် ဟင်းရည်အေးနေလျှင် မစားတတ်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်နွေးပေးနေခြင်း ဖြစ်သည် ။

အားလုံးပြီးစီးသွားသည် နှင့် အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသော ထမင်းပွဲနှင့် ဟင်းပွဲအချို့ကို ကြည့်ကာ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီမို့

"အဘိုးရေ စားလို့ ရပြီ"

အဘိုးကို လှမ်းပြောပြီး သိပ်မကြာလိုက် အဘိုး ထမင်းစားခန်းထဲကို ဝင်လာ၏။

"မြေးရော မစားသေးဘူးလား အဖော်ရအောင် တစ်ခါတည်း ဝင်စားလိုက်ပါလား"

"မဆာသေးပါဘူး အဘိုးရာ၊ အဘိုးဘာသာ စားပါ"

"လာပါကွာ ငါတစ်ယောက်တည်း ပျင်းလို့ ပါ"

အဘိုးတို့ ကလေးတစ်ယောက်လို ဂျစ်ကျပြီ။

"ဟာ မဆာသေးပါဘူး အဘိုးရာ၊ ဖြိုးပိုင်တို့ လာရင် အပြင်သွားမလို့ စောင့်နေတာ၊ ဒီမနက် အပြင်မှာ စားဖြစ်ဖို့ များ တယ်"

ထမင်းစားပွဲမှာ ဝင်ထိုက်လိုက်သော အဘိုး ဖင်ပြန်ကြွသွားသည် ။

"ဟေ ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ငါလည်း မစားသေးဘူး၊ မင်းတို့ နဲ့ အတူတူ လိုက်မယ်လေ ငါ့ကိုခေါ် သိလား"

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် တက်ကြွသွားသော အဘိုးကို ကြည့်ပြီး မြတ်သော ရယ်ချင်သွားသည် ။

"ဟာ အဘိုးကလည်း ဖြိုးပိုင်က သူ့ကောင်မလေးနဲ့ သွားတွေ့မှာ သားက အဖော်လိုက်သွား ပေးရုံလေးပဲ"

"အံ့မယ် မင်းငါ့ကို ညာပြန်ပြီ မင်းနဲ့ ဖြိုးပိုင် မနက်က ဖုန်းပြောနေတာ ငါကြားပြီးသားပါ။ ဘာတဲ့ ဆံပင်ကေရှိုင်းပြီး Skin Care လုပ်မယ်ဆိုလား၊ မင်းတို့ က မမိုက်ဘူး ငါ့ကိုကျတော့ ခေါက် ထားခဲ့တယ်၊ မင်းတို့ ကျတော့ ပွေးချင်ရာကို လျှောက်ပွေးတယ်ပေါ့"

အရွယ်နှင့်မမျှသော စကားတွေဖြင့် စကားနာထိုးနေသောကြောင့် ပြောမိတာမှားပြီဟု ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်ပြန်တင်လိုက်ရင်း

"ပွေးတာ မဟုတ်ပါဘူး ဘိုးရာ ဖြိုးပိုင်က သူ့အိမ်က လူကြီးတွေ တွေ့သွားရင် မြေးကောင်မလေးလို့ လွဲချလို့ ရအောင် အဖော်ခဏလိုက်ပေးရတာပါ"

"ဟေ ဟုတ်လား အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ သဘောမတူလို့ လား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ သဘောမတူတာလဲ"

ထမင်းစားစရာရှိ မစားဘဲ အသေးစိတ် စပ်စုနေသော အဘိုးကြောင့် မြတ်သော စိတ်လေစွာ ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွကုတ်လိုက်ပြီး

"ကောင်မလေးက ဆင်းရဲလို့ "

"ဪ ဆင်းရဲတာ မချမ်းသာလို့ ပေါ့ ဒီဒီ ဒီ လူတွေ လူတွေ ခုထိကို အကျွတ်တရား မရသေးဘူး၊ ဒါအမှောင်မိုက်လောဘပဲ သေရင် ကိုယ့်နောက်ဘာမှ မပါဘူး၊ လောကကြီးထဲမှာ ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်းထက် ရင်ဘတ်ထဲကလာတဲ့ အချစ်က ပိုပြီးလေးနက် ခိုင်မာမှုရှိတယ်ဆိုတာ သူတို့ သဘောမပေါက်ကြသေးဘူး"

တရားသဘောဖြင့် တစ်ဖန်ပြောင်း၍ ပြောနေသော အဘိုး၏ အမူအရာသည် ပြန်၍ လူကြီး ဆန်နေသဖြင့် ခေါက်ထားခဲ့လို့ ရသည့် အခြေအ

နေဟု တွေးပြီး လှစ်ထွက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ ။

"ဟေ့ နေဦးလေ ငါ့စကားမှ မဆုံးသေးတာ"

"ဗျာ"

"ငါ့စကား မဆုံးသေးဘူး"

"ဟုတ် ပြော ပြောလေ"

"ငါ့ပါ အဖော်လိုက်ပေးမယ်၊ အကယ်၍ ဖြိုးပိုင် မိဘတွေ မြင်သွားရင် အဲဒီကောင်မလေးက ငါ့ကောင်မလေးဆိုပြီးသာ လွှဲချလိုက် ငါလုံးဝ စိတ်မဆိုးဘူး ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ"

အဘိုးစကားကြောင့် မြတ်သော မျက်လုံးပြူးသွားကာ အကြီးအကျယ် စိတ်လေသွားသည်။ ။

ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်တွေကြားထဲ ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါချင်ရုံတင်မက ကိုယ့်မြေးအရွယ်ကို သူ့ကောင်မလေးဟု လွှဲချစေချင်သေးသည်။ ။

တော်တော် လောဘကြီးသည့် အဘိုး ...။

အခန်း (၂)

"အန်တီနု ယသော့အရပ်တွေကို အဲဒီဗီရိုထဲ မထည့်ထားနဲ့ လေ သူတို့ အရမ်းမွန်းကျပ်သွားမှာ ပေါ့လို့ "

သေတ္တာကြီးထဲမှ အရပ်တွေကို မှန်ဗီရိုထဲ ပြောင်းထည့်နေသော အန်တီနု ယသော် စကား ကြောင့် တွန့်သွားသည် ။ ပြီးမှ ယသော့ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ပြုံးကာ

"ယသော်လေးရယ် အရပ်က အသက်မှ မရှိတဲ့ ဟာ ဘယ်လိုလုပ် အသက်ရှူကျပ်ရမှာ လဲ ကွယ် အဟင်း ဟင်း ဟင်း၊ ငါ့တူမလေးကလေ သိပ်ပြီး ရိုမန့်ဆန်တာပဲကွယ်"

"ရိုမန့်ဆန်တာ မဟုတ်ပါဘူး အန်တီနုရယ်၊ အဲဒီအရပ်ကလေးတွေက ယသော် ငယ်ငယ်က တည်းက အဖော်လုပ်လာတဲ့ အရပ်ကလေးတွေပါ။ ယသော့ သူငယ်ချင်းတွေဆိုရင်လည်း မမှားပါ ဘူး"

အန်တီနု လက်ထဲမှ ဝက်ဝံမွေးပွရပ်ကြီးကို လှမ်းယူကာ ပြောလိုက်သော ယသော် မျက်နှာပေါ်မှာ နုည့်သိမ်မွေ့ခြင်းတွေ စီးမျောကာ အသံတို့ သည် တိုးသက်ညင်သာ၍ နေသည် ။

မျက်ဝန်းလေးက လက်ဖြာနေပေမယ့် မျက်နှာလေးမှာ ဖြူဖျော့နေသည် မို့ အန်တီနု ယသော် နှင့်ဆက်ပြီး အငြင်းမပွားလိုပါ။ ထို့ကြောင့် ယသော့ ဆန္ဒအတိုင်းပင် အရပ်တွေကို မှန်ဗီရိုထဲ ဆက် မထည့်တော့ဘဲ

ထည့်ပြီးသား အရပ်တွေကိုပါ ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။ ။

ဒီတော့မှ ယသော့မျက်နှာလေး ခပ်ဖျော့ဖျော့ပြီး လာပြီး အန်တီနုကို ကျေးဇူးတင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ပစ္စည်းတွေ ယသော်ပါ ဝိုင်းသိမ်းပေးပါ့မယ် အန်တီနုရယ်"

"အမလေး နေပါ မသိမ်းပါနဲ့ ၊ အန်တီနု လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ သမီးညီမ လေးလည်း ရှိတာပဲ"

"အို ဒီအိမ်ကြီးတစ်အိမ်လုံး ပြောင်းလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အန်တီနု တို့ သားအမိနှစ်ယောက် ဘယ်လိုသိမ်းမလဲ၊ ကိုကိုကလည်း ဘာမှ အဖော်ရတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီနေ့အိမ်ပြောင်းရမယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့ ဘယ် ကိုထွက်သွားမှန်းကို မသိဘူး၊ တော်သေးတာပေါ့ လေးလေးပြည့်ရဲ့ ပွဲရုံ က အလုပ် သမားတွေ ဝိုင်းကူပြောင်းပေးလို့ ပေါ့၊ နို့မို့ဆို မလွယ်ဘူး"

အန်တီနုတို့ သားအမိအလုပ်တွေရှုပ် ပင်ပန်းနေလေ ကိုကိုကို ဒေါသ ထွက်လေ ဖြစ်နေသည်။ ။

"ဪ သမီးရယ် နေပါစေ၊ သူ့ကို တွက်ကတ်မနေပါနဲ့ တော့ သူက ဒီအတိုင်းပဲ နေတတ်တာ သိရဲ့ သားနဲ့ ၊ အန်တီနုတို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း သိမ်းမှာ ပေါ့"

"ယသော်ပါ ဝိုင်းသိမ်းပေးမယ် အန်တီနု"

"အို အမလေး ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပေးပါ၊ ငါ့တူမလေး လက်တွေ နာကုန်ပါ့မယ်ကွယ်"

"မနာပါဘူး အန်တီနုရယ်၊ ဒီအတိုင်းအလကား ငြိမ်နေတာထက်စာရင် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုလေး ဖြစ်သွားအောင် ဝိုင်းလုပ်လိုက်တော့ ပိုပြီးနေလို့ တောင် ကောင်းသွားဦးမယ်"

လက်ထဲမှ မွေးပွရပ်ကိုချကာ အဝတ်သေတ္တာကို လှမ်းဆွဲနေသော ယသော့လက်ကို အန်တီနု အတင်းဆွဲထားလိုက်ပြီး

"တောင်းပန်ပါတယ် ယသော်လေးရယ်၊ သမီးကို ဆရာဝန်ကြီးက ပင်ပန်းတာတွေ မလုပ်ရ ဘူးလို့ မှာ ထားတယ်လေ၊ သမီးသာ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ကိုကိုကြီးနဲ့ မမကြီးက အန်တီနုကို လုံးဝခွင့်လွှတ် မှာ မဟုတ်ဘူး "

ငယ်စဉ်ကတည်းက ချစ်ကြောက်ရိုသေခဲ့ရသော အစ်ကိုနှင့်ယောက်မ၏ အပြစ်တင်စကားကို မကြားလိုသလို သမီးအရင်းကလေးလို စောင့်ရှောက်ခွင့်ရခဲ့သော ယသော်လေး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ ကိုလည်း ဒေါ်နုနုသက် မလိုလားပါ။

"ဪ အန်တီနုရယ် ယသော်ကို လူမမာကြီးလို မဆက်ဆံပါနဲ့ လို့ "

"ဒါပေမဲ့ သမီးမှ အမောမခံနိုင်တာ နှလုံးရောဂါသမားဆိုတာ ပင်ပန်းတဲ့ အလုပ် မလုပ်ရဘူး၊ အမြဲတမ်း သက်တောင့်သက်သာနေရတယ်"

"ဟုတ်တယ် ယသော်ရဲ့ ၊ ယသော်ပျင်းရင် အိမ်သူတို့ သားအမိပစ္စည်းတွေ နေရာချနေတာကို ထိုင်ကြည့်ပြီး ညွှန်ကြားပေါ့နော် မေမေ"

အိမ်သူပါ အနားရောက် လာပြီး ဒေါ်နုနုသက်နှင့် တစ်လေသံတည်းတူအောင် ယသော် အလုပ် ကူလုပ်မှာ ကို ကန့်ကွက်၏။ ယသော့အပေါ်မှာ အမေအရင်းထက်တောင် ပိုပြီး ဂရုစိုက်သော အန်တီနုနှင့် ညီမအရင်းလေးလို အနစ်နာခံပြုစု စောင့်ရှောက်ပေးသော အိမ်သူလေးကို ယသော့စိတ်ထဲမှာ နှစ်နှစ်ကာကာကို သံယောဇဉ် တွယ်မိနေတာပါ။

ခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာ အန်တီနုနှင့် အိမ်သူသာလျှင် ယသော့ရဲ့ အရ

င်းနှီးဆုံး သွေးသားတွေပါပဲ။

ယသော့ မိဘတွေက နိုင်ငံခြားမှာ စီးပွားရှာနေ၍ ယသော်နှင့် ကိုကိုကို ကို ငွေကြေးဥစ္စာပြည့်စုံအောင် ထားနိုင်ပေမယ့် အနီးကပ်နေထိုင်ပြီး မိဘ၏ ရင်ငွေ့ကို မပေးနိုင်။

တကယ်တမ်း ယသော်တို့ ရင်ငွေ့ခိုလှုံခွင့်ရခဲ့တာက အန်တီနု၏ မေတ္တာရင်ခွင်ကိုသာ ခိုလှုံခွင့် ရခဲ့တာပါ။

"ယသော် ဒီပြတင်းပေါက် လိုက်ကာလေးကို ဘာအရောင်တပ်ပေးရမလဲ"

အိမ်သူအမေးကြောင့် ပီတိတွေဖြင့် ချုံမြိန်နေသော အကြည့်ဖြင့် အိမ်သူကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

"မိုးပြာရောင်လေး တပ်လိုက်ပါလား အိမ်သူ၊ ဒီလို ဆောင်းဦးရာသီက မိုးပြာရောင်လေးနဲ့ သိပ်လိုက်ဖက်တာ၊ အပြင်ရှုခင်းကို မိုးပြာရောင် ခန်းဆီးလိုက်ကာကတစ်ဆင့် ကျော်ကြည့်ရတဲ့ အရသာက ရင်ကို ချမ်းမြေ့မှုတွေ ပေးနိုင်တယ်လေ"

"အမလေး စိတ်ကူးလေးက ဆောင်းလေနဲ့ အတူ လတ်ဆတ်လိုက်တာ ဒါဆို မိုးပြာရောင် ဖဲ သားလိုက်ကာလေးပဲ တပ်လိုက်တော့မယ်နော် သိလား၊ အိပ်ရာခင်းတွေကိုလည်း မိုးပြာရောင်လေးပဲ ခင်းလိုက်တော့မယ်"

"အင်းပါ အိမ်သူသဘော ဪ ဘွန်ဆိုင်းပင်လေးတွေကို အခန်းထဲမှာ ထည့်ထားပေးနော် အိမ်သူ"

"စိတ်ချ ခန်းဆီးလိုက်ကာတွေ တပ်ပြီးတာနဲ့ ဘွန်ဆိုင်းပင်လေးတွေကို ဒီအခန်းထဲမှာ ထည့် ထားပေးမယ်၊ ငါးကန်ကိုတော့ ယသော့အခန်း

ရဲ့ လသာဆောင်လေးမှာ ထုတ်ထားလိုက်မယ်နော်"

အမြဲတမ်း ယသော့စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ပေးသော အိမ်သူကို ကျေးဇူး
တင်စွာဖြင့် ပြုံး၍ ကြည့် လိုက်သည်။ ။

မေတ္တာဓာတ်သည် လူတွေ၏ စိတ်နှလုံးကို နူးညံ့စင်ကြယ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည် ပဲ။

အိမ်သူဟာ ယသော့ညီမအရင်းလေးပဲ ဖြစ်လိုက်ပါတော့။

အခန်း (၃)

"ဟာ အဘိုးက ဘာဖြစ်လို့ ပါလာတာလဲ"

ကောင်မလေးနှင့်အတူ ထိုင်နေသော ဖြိုးပိုင်မှာ မြတ်သောနှင့် အတူ ပါလာသော အဘိုးကို မြင်သည် နှင့် စိတ်လေသွားဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ။

"ဟ ငါလည်း မင်းတို့ နဲ့ အတူ လျှောက်လည်ဖို့ အခွင့်အရေးရှိတယ်လေ၊ လောကကြီးရဲ့ အလှ အပတွေကို မင်းတို့ ချည်းပဲ ခံစားလို့ ရမလား၊ ဟဲ ဟဲ ဒါနဲ့ မင်းကောင်မလေးက အလန်းဇယားလေးပဲ မိတ်ဆက်ပေးဦး"

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ခေတ်ဆန်သော လူငယ်စတိုင်လူငယ်ဟန်ဖြင့် ပြောနေသော အဘိုးကို ဖြိုးပိုင်၏ ကောင်မလေး တအံ့တဩကြည့်ပြီး မျက်နှာပေါ်မှာ ရယ်ချင်ရိပ်ကို မနည်းထိန်းထားရပုံ ပေါ်သွားသည်။ ။

ဖြိုးပိုင်ကလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ယောင်နန ဖြစ်သွားပြီး မြတ်သောကို မော့ကြည့် ပြီး အရိပ်အကဲကို မျက်ရိပ်ဖြင့် လှမ်းမေးသည်။ ။

မြတ်သော ပခုံးတစ်ချက် မာန်ပါပါတွန့်ပြီး ဟက်ခနဲရယ်ကာ ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ အဘိုး ဘာမှာ မလဲ"

"အသည်းပုံ ကော်ဖီမှာ လေ"

"ခွီ ခွီ ခွီ"

ကောင်မလေးထံမှ ရယ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

"ဟေ့ ညီမလေး ဘာရယ်တာလဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံကို ခိုက်သွားလို့ မဟုတ်လား"

"အဟင်း အဘိုး ပုံစံက ရက်ပါပဲ"

အနီရောင်ပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းဒီဇိုင်းတွေ ရှုပ်ယှက်ခပ်နေသော အင်္ကျီပွပွကြီးကို အောက်မှ ကွာ တားဘောင်းဘီအတို ပွပွကြီးနှင့် တွဲဝတ်ထားပြီး ဦးထုပ်ကို နောက်ပြန်ဆောင်းထားသော အဘိုး၏ စတိုင်မှာ ဒီဇေတ် ရက်ပါ ကောင်မလေးတွေ၏ စတိုင်မျိုး။ စီးထားသော ဝေါကင်းရှူးပေါ်မှ ခြေသလုံးသားပိန်ပိန်တွေက ဧရာတွေဖော်ပြနေပေမယ့် အဘိုးကတော့ သူ့ကိုယ်သူ လူငယ်လေးတစ်ယောက်လို မြူးကြွ သွက်လက်နေ၏။

လက်ချောင်းတွေက စားပွဲခုံပေါ်သို့ တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ကာ ကော်ဖီဆိုင်လေးမှ သီချင်း မြူးဇစ်ကို စည်းချက်လိုက်နေသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ ခပ်တိုးတိုးပင် လိုက်ညည်းလိုက်သေးသည်။ ။

မြတ်သောနှင့်ဖြိုးပိုင်က အဘိုးအကြောင်းကို သိထားပေမယ့် ဖြိုးပိုင်၏ ကောင်မလေးက အဘိုးအကြောင်းကို သိမထားသဖြင့် အဘိုး၏ လှုပ်ရှားမှုတွေကို အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး တအံ့တဩ ကြည့်နေရှာ၏။

မြတ်သော ကော်ဖီမှာ လိုက်သဖြင့် စားပွဲထိုးလေးမှာ ကော်ဖီနှင့်ဘာဂါ လာချပေးသည်။ ။ အဘိုးပြောသလိုပင် ကော်ဖီခွက်ထဲမှာ အသည်းပုံဒီ

ဇိုင်းလေးနှင့်မို့ အဘိုးသဘောကျနေ၏။

"မြတ်သော မင်းအသည်းပုံက သိပ်မလှဘူး ငါ့အသည်းပုံကမှ ပိုမိုက်တာ ဟား ဟား ဟား"

"ကိုဖြိုး ဒီအဘိုးပုံစံက ပုံမှန် မဟုတ်ဘူး လား"

ကောင်မလေးမှ ဖြိုးပိုင်ကို အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် မေးသည် ။

" မဟုတ်ဘူး အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်ပြီဆိုတော့ သူငယ်ပြန်နေပြီ၊ ဒါကြောင့် ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်ပြောနေတာ"

"ဪ ဒါကြောင့်ကို ခစ် ခစ် ခစ် ပုံစံက ရယ်ရတယ်နော်"

ကောင်မလေး သဘောတကျရယ်ရင်း အဘိုးကို ပြုံးကြည့်နေ၏။

ထို့နောက် လူငယ်တွေ စကားဝိုင်းမှာ အဘိုးသည် သူ့ကိုယ်သူ လူငယ်တစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ကာ သိတာတွေရော မသိတာတွေရော ရောယောင်ပြီး လျှောက်ပြောနေသဖြင့် မြတ်သောအဖို့ စိတ်ပျက်စရာတစ်ဝက် ရယ်စရာတစ်ဝက်ပါပဲ။

အမှုသည် ကိစ္စဖြင့် နယ်ကိုရောက်နေသော မာမို့ကိုသာ ဟစ်ဟစ်ပြီး တလိုက်ချင်တော့၏။

ကိုယ့်သားကို မာမို့အဖေ အမွေစိန်ကြီးနဲ့ မှ ထားသွားရက်လေခြင်းဟု ။

အခန်း (၄)

"ကိုကို ယသော်ကို ဒီနေ့ ရှော့ပင်လိုက်ပို့ပေးပါလား ဝယ်စရာလေးတွေ ရှိလို့ "

ကားသော့ တရမ်းရမ်းဖြင့် အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်နေသော နန္ဒမာ ယသော်ကို ရှုပ်ရန်ကောဟူသော အကြည့်ဖြင့် ငဲ့ကြည့်ပြီး ကျွတ်ခနဲ စုတ်သပ်လိုက်သည်။ ။

"လုပ်ပါ ကိုကိုရယ် ယသော် ကားမမောင်းချင်လို့ ပါ"

ကားတွေ အရမ်းရှုပ် လာပြီးကတည်းက ယသော်မေ ကားကို ကိုယ်တိုင်မမောင်းတော့

"ဒါဆိုရင်လည်း အိမ်သူ့ကို လိုက်ပို့ခိုင်းပါလား သော်လေးရာ၊ ငါဘော်ဒါတွေနဲ့ ချိန်းထားလို့ ပါ"

ညီမအပေါ် အမြဲတမ်း စိတ်မရှည် တာဝန်မယူတတ်သော ကိုကိုနန္ဒကို ယသော် အမြဲမကျေနပ် ဖြစ်ရသည်။ ။

မိဘတွေ အဝေးရောက်နေ၍ ညီမ ရောဂါသည် လေးကိုများ ဂရုစိုက်မလားမှတ်တယ်၊ သူ့ ရည်းစားတွေ သူငယ်ချင်းတွေလောက် ယသော် အရေးမပါခဲ့။

"ကိုကိုဟာလေ ယသော့်ကိုဆိုရင် လုံးဝစိတ်မရှည်ဘူး၊ ဘာကာကွယ်

မှုမှ လည်း မပေးဘူး၊ ခုနေ ယသော် ဘုန်းခနဲ လဲသေသွားရင်တောင် ကို
ကို ယသော့်ကို လှည့်ကြည့်ပါမလား ဟင် "

ဒေါသထွက်လာရင် အသံတွေပင် မာဆတ်၍ သွားသည် ။

"ဟာ ဘာတွေလျှောက်မေးနေတာလဲ သော်လေးရာ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊
နင်က ဘာလို့ သေရမှာ လဲ၊ မဖြစ်စလောက် နှလုံးရောဂါလေးကို ပုံကြီး
ချဲ့ပြီး လူမမာ ရောဂါသည် တစ်ယောက်လို နေမနေနဲ့ ၊ တစ်ခါတလေလ
ည်း ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ကြည့်ပါလား၊ တော်ပြီ တော်ပြီ ညည်းနဲ့
စကားပြောနေတာနဲ့ တင် ချိန်းထားတဲ့ အချိန်ကျော်နေပြီ၊ ငါလစ်တော့မ
ယ်၊ ဒီည ပြန်အိပ်ချင်မှ ပြန်အိပ်မှာ နော်"

ပိုပင်ဆိုးသွားသဖြင့် ယသော် ဘာမှ မပြောချင်တော့။ ပြော၍ လည်း
ရမှာ မှ မဟုတ်တာ။

ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားသော ကိုကိုနန္ဒ ကျောပြင်ကိုသာ ငေးကြ
ည့်ရင်း စိတ်မော့စွာ သက်မတစ်ချက် ဟင်းခနဲ ချလိုက်သည် ။

အနားသို့ အိမ်သူရောက်လာသည် ။ ကိုကိုနန္ဒနှင့် ယသော်ပြောဆိုနေ
တာကို ကြားပုံပေါ်သည် ။

"ယသော် ဒီနေ့ဈေးဝယ်ထွက်ရင် အိမ်သူ လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ ဘာဖြ
စ်လို့ ကိုကိုနန္ဒကို ပြော နေရတာလဲကွယ်"

"အိမ်သူ တစ်နေကုန် ပင်ပန်းနေလို့ သူ့ကို ပြောကြည့်လိုက်တာပါ"

"အမလေး ယသော်ရယ် ငါးရှဉ့်လိုဖမ်းရခက်တဲ့ လူကို သွားပြောတာ
ကိုက ယသော့်အမှား၊ တကယ်ပဲ ဘယ်တုန်းကမှ မိသားစုအတွက်ဆို
ခေါင်းထဲရှိတာ မဟုတ်ဘူး "

အိမ်သူပါ ကိုကိုနန္ဒကို ရောပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်၍ နေသည် ။

သို့သော် ပြောပိုင်ခွင့်မရှိ၍ ပေါ်တင်တော့ မပြောရဲ၊ ကွယ်ရာမှာ ပဲ ပြောရဲပါသည်။ ။

အမြဲတမ်း ဂျစ်ပစီလိုနေတတ်သော ကိုကိုနန္ဒ၏ ညီမဖြစ်ခွင့်ရသည် ကိုက ယသော် ကံဆိုးတာ ပင်။

"ကဲ ယသော် ဘယ်အချိန်သွားမလဲ အိမ်သူ လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ"

"အဟင်း နောက်ဆုံးတော့ အိမ်သူပဲ မဲကျတာ မဟုတ်လား"

အားနာစွာဖြင့် ရယ်သွမ်းသွေးကာ ပြောလိုက်သဖြင့် အိမ်သူ ပေါ့ပါးစွာ ရယ်လိုက်ပြီး

"ဒီက ယသော့်အတွက်ဆိုရင် အရိုးကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း တာဝန်ကျေပွန်ပြီးသားပါနော် ကဲ ခုလောလောဆယ် ခြံထဲမှာ သစ်ခွတွေပွင့်နေပြီ သွားကြည့်ကြမယ် လာ"

အိမ်သူ ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ယသော် ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် လိုက်ပါလာသည်။ ။

"ညောင် ညောင် ညောင် ညောင်"

သစ်ခွစင်ဘက်သို့ လျှောက်လာနေသော ယသော့် ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားပြီး ကြောင် အော်သံရှိရာသို့ ရှာလိုက်သည်။ ။

"ဟင် ဟိုမှာ ကြောင်လေး"

"အယ် ဟုတ်ပါရဲ့ ကြောင်ပေါက်ကလေး"

ယသော် ပြသောနေရာသို့ အိမ်သူပါကြည့်ပြီး တအံ့တဩဖြစ်သွားသည်။ ။

ချစ်စရာကောင်းသော ကြောင်ဖြူလေးတစ်ကောင် ပန်းအိုးကြားမှာ

ကုပ်နေပြီး ယသော်နှင့် အိမ်သူကိုကြည့်ပြီး တညောင်ညောင်နှင့် အော်
နေ၏။

"ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ အိမ်သူရယ်"

ကြောင်ပေါက်စလေးနားသို့ လျှောက်သွားပြီး ညင်သာစွာ ပွေ့ခေါ်လို
က်သည် ။

"ညောင် ညောင် ညောင်"

တယုတယ ပွေ့ချီလိုက်သော ယသော့စိတ်ကို ကြောင်ကလေးသိနေ
၍ လားမသိ အားကိုးတကြီး အကူအညီ တောင်းနေသလို ခံစားရ၏။

"နို့ရော ခွဲပြီးရဲ့ လား မသိဘူးနော် ယသော်"

"အင်း ဟုတ်တယ်၊ လုံးလုံးကစ်ကစ်ကလေးနဲ့ ချစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်
တာ၊ သူလမ်းပျောက်ပြီး မပြန်တတ်တာဖြစ်မယ်၊ အတော်ပဲ ယသော်လ
ည်း ပျင်းနေတာနဲ့ ဒီကြောင်ဖြူလေးကို ယသော့နားမှာ အဖော်ခေါ်ထား
ရမယ်"

"ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် အိမ်သူလည်း ဝိုင်းထိန်းပေးမယ် သိ
လား ယသော်"

"ကဲ ကြောင်လေးရေ မင်းအမေနဲ့ မတွေ့ခင် မမတို့ နဲ့ နေရမယ်နော်
မင်းကို အစားတွေ အလှူ အပယ်ကျွေးမယ်၊ ပျော်အောင်လည်း ထားမယ်
နော် သိလား"

ကြောင်ပေါက်စလေးနှင့် စကားတွေပြောနေသော ယသော့ကို ကြ
ည့်ကာ အိမ်သူ ကရုဏာ သက်စွာ ပြုံးလိုက်သည် ။

အထီးကျန်ဆန်လွန်းသော

ယသော့ဘေးမှာ ပျော်ရွှင်မှုတွေ၊

စိတ်ချမ်းမြေ့မှုတွေ ပေးနိုင်သော အရာမှန်သမျှ မြန်မြန်ရောက်ရှိလာပါ
စေဟု ပဲ အိမ်သူ ဆုတောင်းမိပါသည်။ ။

ယသော် ပျော်နေတာကို မြင်နေရလျှင် အိမ်သူလည်း ပျော်ပါသည်။ ။
